

би буде застосовано покарання строком до 6 років, тому українську систему призначення покарання шляхом складання можна тлумачити, як підштовхування до вчинення кримінальних правопорушень.

Отже, підсумовуючи вищесказане, автор прийшов до висновку, що практика призначення покарань у США хоча і є жорсткою, проте такому рівню злочинності не вистачає жорстокої реакції з боку держави. Автор пропонує викласти ч. 1 ст. 70КК України в такій редакції: "При сукупності злочинів суд, призначивши покарання (основне і додаткове) за кожний злочин окремо, визначає остаточне покарання шляхом повного складання призначених покарань." Аргументуючи це тим, що нова конструкція значно підійде авторитету кримінального законодавства та знизить в рази рівень злочинності в Україні. Оскільки вчинивши 10 крадіжок особа знатиме, що вона отримає покарання строком до 60 років позбавлення волі і це слугуватиме вагомою перепоною у здійсненні правопорушень.

Література

1. Про практику призначення судами кримінального покарання: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 р. – № 7 [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/v0009700-09>
2. <http://www.reyestr.court.gov.ua>
3. Ina Jaffe "Cases Show Disparity Of California's 3 Strikes Law" NPR magazine

УДК 343.13 (043.2)

Садовський М.,
студент,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Хорт І.В., старший викладач

ПОВНОВАЖЕННЯ ПРОКУРОРА В СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У ЗВ'язку з реформуванням кримінально-процесуального законодавства України

Давно було зрозуміло, що старий кримінально-процесуальний кодекс (КПК) необхідно змінювати. Наскільки вдалою є заміна його новим – це предмет для дискусій.

Є очевидні плюси – у зв'язку з ухваленням нового КПК, але є і багато проблематичних питань, які, безсумнівно, будуть виникати в процесі практичної діяльності.

Повноваження прокурора в стадії досудового розслідування викладені у ст. 36 нового КПК України, яка передбачає, що прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при проведенні досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням.

Сьогодні виникають різні оцінки стосовно обсягу повноважень прокурора, які закріплені в ст. 36 нового КПК. Деякі посадовці зауважують, що прокурор повністю "підім'яв" під себе великі повноваження щодо досудового гласного і негласного розслідування у вигляді процесуального керівництва ним.

Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням – нове поняття (не передбачене Конституцією України), яким не тільки продовжуються і дещо збільшуються повноваження, а й підкреслюється відповідальність прокурора за всечіне, повне і неупереджене дослідження обставин кримінального провадження, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, і жодна особа щоб не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу.

Прокурор має бути повністю обізнаним у кримінальному провадженні справи і переконаним у достовірності та законності отримання доказів, а це неможливо, якщо йому будуть надавати докази вибірково або дозовано.

Саме для цього прокурор повинен мати повний доступ до матеріалів, документів та інших відомостей, у тому числі оперативно-розшукових, контррозвідувальних справ та інших таємних матеріалів, які мають значення до досудового розслідування. З цією метою прокурор, якщо має сумніви в об'єктивності проведення тих чи інших слідчих дій, особисто проводить досудове розслідування, слідчі (оперативно-розшукові) та процесуальні дії.

Разом з тим надання повноважень прокурору щодо повного доступу до негласних оперативно-розшукових матеріалів не передбачає його втручання в саму процедуру і порядок негласного розслідування (дані щодо джерел інформування, агентури тощо). Прокурор має стежити (наглядати) виключно за законністю заведення, ведення оперативно-розшукової справи, законністю проведення негласних оперативно-розшукових дій та заходів.

Новий КПК передбачає зміну ролі і відповідальності прокурора у кримінальному судочинстві.

Прокурор є незмінним протягом усього провадження у кримінальній справі, він відповідає за результат справи, оцінює та спрямовує хід розслідування, а також приймає основні процесуальні рішення у справі, як це є у більшості європейських країн (Рекомендація Парламентської Асамблей Ради Європи № 1604 (2003) щодо ролі прокуратури в демократичному суспільстві, керованому верховенством права).

Незмінність прокурора забезпечує його участь у кримінальному провадженні від початку досудового розслідування до завершення кримінального провадження вироком суду, який набрав законної сили. Це покладає на нього повну відповідальність за законність, всебічність, неупередженість досудового розслідування та позиції в стадії судового розгляду справи.

Зупинимося на проблемних питаннях.

Згідно з підпунктом 1 пункту 2 ст. 36 нового КПК прокурор наділений серед інших таким повноваженням, як "починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом". Він має вчинити якусь дію. Яким чином прокурор за наявності підстав починає досудове розслідування? На відміну від нині чинного КПК України в новому не визначено процесуального документа, який би свідчив про початок кримінального провадження (в нині чинному – постанова про порушення кримінальної справи). В новому КПК це зведено до внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Можливо, прокуророві це потрібно здійснювати шляхом резолюції на заяві чи повідомленні про правопорушення такого змісту: "Розпочати досудове розслідування", "Не вбачаю підстав розпочати досудове розслідування", винесенням відповідної постанови про початок кримінального провадження тощо.

У зв'язку з цим виникає проблема щодо реалізації права оскарження в суді початку досудового розслідування громадянином, стосовно якого чи навіть за фактом розпочато розслідування. Це право громадянина закріплено в ст. 236-7 чинного КПК України. В новому ж КПК не передбачено, чи може громадянин і що саме оскаржити до суду (факт внесення до Єдиного реєстру, прокурорську резолюцію чи постанову про початок досудового розслідування). Якщо це питання не врегулювати, то відбудеться звуження раніше наданих конституційних прав громадянина.

Проблематичним у новому КПК є розмежування термінів "кримінальний проступок" та "кримінальне правопорушення", "дізнання" та "досудове розслідування".

У пункті 4 ст. 3 КПК визначено, що дізнання – форма досудового розслідування, у якій здійснюється розслідування кримінальних проступків. Чинним законодавством (Кримінальним кодексом чи іншим законодавчим актом) не передбачено поняття "кримінальний проступок" та відповідальності за його вчинення.

Підсумовуючи викладене можна зробити висновок, що окремі положення кримінального процесуального законодавства потребують додаткового врегулювання на законодавчому рівні.

УДК 343 (043.2)

Сахно М. О.,

студент,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Багіров С.Р., к.ю.н., доцент

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО – ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У тезах проаналізовано проблеми дослідження норм Особливої частини кримінального кодексу України захисту правоохранної діяльності. Сформульовані заходи щодо удосконалення норм, які мають на меті: визначити поняття правоохранної діяльності, захисту осіб правоохранців при здійсненні своїх повноважень та захисту правоохранної діяльності в цілому як інституту правопорядку у державі, згідно сучасного кримінального законодавства.

Дослідження норм Кримінального кодексу України правоохранної діяльності умотивовано крайньою необхідністю удосконалення норм кримінального кодексу, і викликано потребою створення дієздатної системи захисту діяльності працівників правоохранних органів, передбаченої в розділах Кримінального кодексу України. На даний час, зазначені проблеми залишаються досить актуальними в контексті прийняття і подальшого удосконалення нового кримінального законодавства та у зв'язку із введенням в дію нового Кримінального процесуального кодексу України, який вступив у дію 19 листопада 2012 року [1, с. 56].